

ἮΘΟΣ ΠΙ. Α΄ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΑΠΟΣΤΙΧΟΝ 1ον

Σὲ τὸν σαρκ-ὡ. θέν-τα ζω-τῆ---ρα Χρ-στού
 καὶ τῶν οὐ-ρα-τῶν μὴ χω-ρ-ι-σθέν-τα, ἐν φω-ταῖς ἀ-σώ-
 των με-γα-λύ-νο-μεν, ὅ-τε σταν-ρόν καὶ θα--τα-τον κα-τε-
 δε--ξω δι-ὰ τὸ γέ-νος ἡ-μῶν ὡς φι-λάν--θρω-πος
 Κύ-ρι-ος σκυ-λεύ-σας ἡ-δου πύ-λας τρι-ή-με-ρος ἀ-
 γέ--σης, σώ-ζων τὰς ψυ-χὰς ἡ--μῶν.

ΣΤΙΧΟΣ

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἐν πρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος
 δύναμι καὶ πε-ρ-ε-ζώ-σα-το.

ΑΠΟΣΤΙΧΟΝ 2ον

Νυ-γεί---σης σου τῆς πλε-ρᾶς, ζω-ο-δο--τα,
 κρου-τούς ἀ-φεί-σε-ως πᾶ-σι ἐ-ξεί-βη-σας ζω-ῆς καὶ σω-
 τη-ρι---ας· σαρκί δὲ θα--τα-τον κα-τε-δε--ξω,
 ἀ-θα-τα-σι-αν, ἡ-μῶν δω-ρού-με-τος· οἰ-κῆ-σας τὰ-φῳ

δὲ ἡ-γῶς ἡ-μευ-θέ-ρω-σας, σὺν ἁ-να-σκη-σας σε-αὐ-τῷ
 ἐν-δό-ξως ὡς θε-ός δι-ὰ τοῦ-το βο-ῶ---μεν
 φι-λὰν-θρῶ-πε Κύ---ρι-ε δό-ξα σου.

ΣΤΙΧΟΣ
 Καὶ γὰρ ἐστέρησθε τὴν οἰκουμένην ἡ-γῶς οὐ σα-μευ-θή-σε-ται.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ 3^{ον}
 Ἐξ-ἤ σου ἡ σταύ-ρω-σις καὶ ἡ ἐν Ἀ-θῇ κα-
 θο-δος, φι-λὰν-θρῶ-πε, ὅ-παρ-χει' σκυ-λεύ-σας γὰρ αὐ-τόν
 καὶ τοὺς παῖ-δας δε-σμύ-ους συ-να-να-σκη-σας σε-αὐ-τῷ ἐν
 δό-ξως ὡς θε-ός, τὸν πα-ρά-δει-σον ἀ-νοί-ξας,
 ἀ-πο-λα-βεῖν τοῦ-του ἡ-ζή-ω-σας, δι-ὅ καὶ ἡ-μῶν τοῖς δό-
 ξά-ζου-σι τὴν δὴν τρι-ῆ-με-ρον ἔ-γερ-σιν δῶ---ρη-σαι
 ἰ-λα-θῆν ἁ-μαρ-τι-ῶν, πα-ρα-δεί-σου οἰ-κή-το-ρας κα-τα-
 ζε-ῶν, ὡς γό-ρος εὐ--σπλαγ-χτος

ΣΤΙΧΟΣ

τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΑΠΟΣΤΙΧΟΝ 4^{ον}

Ὁ δὲ ἡ-γῶς σαρ-κὶ πα-θος δε-ζά-με-

ρος καὶ τρι-ῆ-με-ρος ἐκ νε-κρῶν ἀ-να-στᾶς τῆς σαρ-

κὸς ἡ-γῶν τὰ πα- - θη δε-ρά-πτευσον καὶ ἀ-να-

στη-σον ἐκ πει-θαί-των χα-λε-πῶν φε-λάν-θρῶ-τε καὶ σῶ-

σον ἡ-γῶς.

Δό-ξα πα-τρι καὶ υἱ-ῷ καὶ ἀ-γί-ῳ πνεύ-μα-τι.

Καὶ νῦν καὶ ἀ-εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ-ῶ-νας τῶν αἰ-ῶ-νων, ἀ-μήν.